

principie cu considerat aliquid delectabile cum
pmixtione alic' tristabilis: sicut solē hoīes
lachrymari ex pietatis affectu: cu recuperat
filios v' caros amicos quos estimauerūt se
p' d'isse: et p' hunc modū lachryme ex deno
tōe procedunt.

Einde **Aside**

Randū ē de orōe. Et circa
hoc q'run̄ decēr septē. p'
vtrū ōo sit act' appetitiue
vnti v' cognitiue. 2° vtrū
sit ouenīes orare deū. 3° vtrū ōo sit act' reli
gionis. 4° vtrū solus dō sit orādus. 5° vtrū
in orōne sit aliquid determinate petēdū. 6° vtrū
orādo debeam' t'palia petere. 7° vtrū p' alijs
orare debeam'. 8° vtrū debeam' orare p' ini
micis. 9° d' septē petitōib' orōis dñice. .io.
vtrū orare sit p' p'riū rōnalis creature. xi° vtrū
sacti i' patria o'ret p' nob. 12° vtrū ōo d'beat
ē vocalis. 13° vtrū attēto regra ad orōem
14° vtrū ōo d'beat eē diuturna. 15° vtrū ōo
sit efficac ad ipertrandū q' petitur. 16° vtrū
sit meritaria. 17° de speciebus orōnis.

Ad primum sic pro
cedit. Vide q' ōo sit act' appetitiue virtu
tis. D'onis. n. ē exaudiiri; d'sideriū ē qd ex
audiis a deo: fm illud ps. Desideriū pauper
exaudiuit dñs. g' ōo ē desideriū; d'sideriū
ē act' appetitiue virtutis. g' z ōo. T'p. Dyo
dicit 4° c. de vni. no. An oia ab orōne inci
pere ē vtile: sicut deo nosiplos tradentes et
vniates. s' vnio ad deū p' amoē sit q' ptinet
ad vim appetitiua. g' ōo ad vim appetitiua
ptinet. T'p. H'bs i' z: de aia ponit duas ope
ratōes intellectiue partis: qua p'ima ē indi
uisibilu intelligētia: per qua s. apprehēdū
de uno quoq' qd ē. secunda v'ō ē cōpositio et
divisio: p' qua. I. apprehēdit aliquid eē v' nō es
se: q'bus addis tertia rōcinari. p'cedēdo s. de
notis ad ignota. s' ōo ad nullā istaz opatio
nū redincit. g' non ē act' intellectiue virtutis:
sed appetitiue. T'z h'ē qd Isidor' dicit in
li. ethumol. q' orare idē ē qd dicere. s' dictio
ptinet ad intellectu. g' ōo nō ē act' appetitiue
virtutis: s' intellectiue. T'z n' dō q' h' Cas
iodox' ōo d' q' oris ratio. Ratio at specu
lativa et practica in h' differūt: q' rō specula
tiva ē apprehēsiua solū rey. rō v'ō practica ē
nō solū apprehēsiua sed et causatiua. Est at

aliquid alteri' cā dupliciti. Uno qdem modo p
fecte necessitatē inducēdo: et h' sttingit qn effe
ctus totali subdis p'atī cāe. Alio v'ō modo
imperfecte. solū disponēdo: qn. s. effect' nō
subdis p'atī cāe totali. Sic g' et rō dupl'r ē
cā aliquor. Uno qdē mō sicut necessitatē ipo
nes: et hoc mō ad rōem ptinet nō solū impe
rare iseriorib' potētis et mēbris corporis: sed
et hoībus et subiectis: qd qdē sit imperādo.
Alio sicut idēces et quodāmodo disponēs
et h' mō rō petit aliquid fieri ab his q' ei nō suby
ciunt siue sint eēles siue sint supiores. vtrūq'
aut hoīs. imperare et petere siue dep̄cari:
ordinatōem quandā importat: put: s. hō di
spōnit aliquid p' aliquid ēē faciēdū. vii ptinet ad
rōem cui ēē ordinare: pp' qd phs dicit in p
ethi. p' ad optimā dep̄caſ rō. Sic aut nunc
logmūr de orōne. put s'g' quādā dep̄catōes
v'ō petitōem fm p' Aug' dicit in l'. de v'bis
domini q' ōo petitio quedā ē. Et Damas.
dicit in z. li. q' ōo ē petitio decentiū a deo.
Sic g' p'z q' ōo de qua nunc logmūr ē rōis
act'. Ad p'mū g' dicendū q' desideriū pan
pez dicit dñs exaudire: vel ga desideriā est
cā perēdi cū petitio quodāmodo sit deside
rii interpres: v'ō hoc d' ad ondēdū exauditio
nis velocitatē: quia s. dum adhuc aliquid in
desiderio pauperum est: dō exaudiit anteq' z
orōem. p'ponat: fm illud Isa. 65. Erig' anē
clamēt ego exaudiā eos. Ad secundū dō q'
sicut supra dictū est volūtas mouet rōez ad
suum finē: vii nihil phibet mouēte volūtate
actū rōnis tendere in finem caritatis q' ē dō
vniri. Tendit aut rō in deū q' a volūtate ca
ritatis mota dupl'r. Uno qdem mō ex pre
ei' qd petis: q' h' p'cipie ē in orōne petēdū
vt deo vniāmūr: fm illud ps. Unā petij a do
mo: h'ac regrā: vt inhītē in domo dñi oib'
diebus vite mee. Alio ex pre i'pius petentis:
quē o'g' accedere ad ei' a quo petit: v'ō loco
sicut ad hoīem: v'ō mente sicut ad deū. Unā
dicit ibidē q' qn orōibus inuocamus deūm
reuelata mēte assūm' ipsi. et fm h' ēt Damas.
dicit q' ōo ē ascētus mentis in deū. Ad
tertium dicendū q' illi tres act' pertinēt ad
rōem speculatiua: sed ulterius ad rōem pra
cticā ptinet cāre aliquid per modū imperi v'
p' modū peritōis: ut dictū est.

Ad secundūz sic pro
cedit. Ut q' nō sit ouenīes orare. Oratio. n.

videat necessaria ad hanc intumem? Et a quod perimus id quod indigemus? sed sic dicitur Math. 6. scit propter virum quod his oibns indigetis. quod non est suenies deum orare. **T**unc per ordinem flectit animus eius quod adoratur ut faciat quod ab eo petitur sed aius dei est immutabilis et inflexibilis: sed ille iudeus. **R**eg. 15. Porro triumpator in isto non parcer: nec penitentia fleat. quod non est sueniens quod deum oramus. **T**unc liberalis est dare aliquid non petenti quod dare petenti. quod sicut Heseca dicit: nulla res cari emisit quod que precium pateretur. sed hoc est liberalissimum. quod non vir est quiue niens quod deum oramus. **S**ed hoc quod dicitur in Luc. 18. Opus spozare et non deficere. **R**ecordum quod triplex fuit circa ordinem antiquorum errorum. Quidam non posuerunt quod res humanae non reguntur divinae, prudenteria ex quod leges et vanum sit orare et oīno deum colere. et de his dicitur Malachias 3. Dixisti vanum est quod seruit deo. Secunda fuit opinio ponentium oīa etiam in rebus humanis ex necessitate contingere: siue ex immutabilitate divinae prudenteriae: siue ex necessitate stellarum: siue ex coniunctione corporum: et secundum hos etiam excludit ordinis utilitas. Tertia fuit opinio ponentium quod res humanas divinae prudenteriae regi: et quod res humanae non procedunt ex necessitate: sed dicebant sicut dispositio divinae prudenteriae variabile esse: et quod ordinibus et aliis non ad divinum cultum pertinet dispositio divinae prudenteriae immutata. **H**ec autem oīa in primo improbata sunt. et ideo opus sic inducere ordinis utilitatem: ut neque rebus humanis divinae prudenteriae subjectis necessitate sponnam: neque est divina dispositio immutabile estimemus. **A**d huiusmodi et considerandum est quod ex divinae prudenteriae non solum disponit effectus siant: sed et ex quibus causis et quo ordine proueniāt. **I**n aliis autem casis sunt et quoniam oīa actus humani. **V**nde opus homines agere aliquem ut per suos actus divina dispositio immutetur: sed ut per actus suos implatur quoddam effectus sed et ordinem a deo dispositus. et ideo est et in non libris casis. **E**t si filius est et de ordine. non nisi. **P**ropter hoc oramus ut divina dispositio immutetur: sed ut id impetreremus quod deus dispositus per ordinem scimus esse implendum: ut si homines postulando mereantur accipere quod eis deus oportet aī secula dispositus donare: ut Gregorius dicit in libro dialogorum. **A**d primum quod deus non est necessarium nos deo precia porrigere: ut ei inras indigentias vel desideria manifestemus: sed ut nos ipsi consideremus in his ad divinum auxiliū esse recurrendum. **A**d secundum dicitur quod sicut dictum est: oīo nostra si

ordinatur ad immutationem divinae dispositiois: sed ut obtineat nostris precibus quod deus dispositus. **A**d tertium quod deus nobis multa probat ex sua liberalitate: etiam non petita: sed et aliquod vult probare nobis petentibus: hoc est proprium nostram utilitatem. ut si fiducia quadam accipiamus recurrendi ad deum: et ut recognoscamus eum esse bonorum nostro auctorem. **U**nus Christus dicit. Considera quodta est tibi concessa felicitas: quodta gloria attributa ordinibus fabulari cum deo: cum Christo misericordia colloquia: optare quod velis: quod desideras postulare.

Ad tertium sic procedit.

Dicitur. Videat quod oratio non sit actus religiosus. Religio non cui sit per iniusticiam in voluntate sicut in subiecto. sed oratio pertinet ad proprieatem intellectum ut ex sanctis dicitur per prophetam. quod oratio non vir est actus religiosus: sed donum intellectus quod mens ascendet in deum. **A**ccepit latre cadit sub necessitate precepti: sed oratio non vir cadere sub necessitate precepti: sed ex merita voluntate procedere: cum nihil aliud sit quam voluntor petatio. quod oratio non vir est religiosus actus. **T**unc ad religionem pertinere vir ut quod divinum nature cultum ceremoniam assert: sed oratio non vir aliquid deo afferre: sed magis aliquid obtinetur ab eo petere. quod oratio non est religiosus actus. **S**ed hoc est quod dicitur in psalmi. Diriga oratio mea sicut incensus in aspectu tuo: ubi dicit glo. quod in hunc si gurgi in veteri lege incensus dicebas offerri in oboe domini suauem domino. sed pertinet ad religionem. quod oratio est religiosus actus. **R**et video quod sicut sancti dictum est: ad religionem proprio pertinet reverentia et honor deo exhibere: et ideo oīa illa per quam deo reverentia exhibet pertinet ad religionem. Per orationem autem hoc deo reverentia exhibet: inquit tu. si ei se subducit et profiteretur orando se eo indigeret sicut auctore suo bonorum. **U**nus manifestum est quod oratio est proprio religionis actus. **A**d primum quod deus per voluntas mouet alias potentias aīe in suum finem: sicut sanctus dictum est: et ideo religio quod est in voluntate ordinat actus alias potentias ad dominum reverentiam. in aliis autem potentias aīe intellectus altior et in voluntate propinquior. et ideo per deuotiones quod pertinet ad ipsas voluntates: oratio quod pertinet ad partem intellectuam est principia inter actus religionis per quam religio intellectus hominis mouet in deum. **A**d secundum dicendum quod non solum petere quod desideramus: sed et recte aliquid desiderare: sub precepto cadit: sed desiderare quod debet cadit sub precepto caritatis. petere autem sub

cepto religionis: quod quidem preceptum ponit
Math. 6. vbi dicit: petite et accipietis. **A**d
tertium dicit quod oratio traditum habet metrum suum deo
quod ei preuerentiā subiecit et quodammodo p̄st
at; ut per te ex auctoritate Dionysij p̄mis iducta
et id sicut mens humana p̄minet exterioribus
et corporalibus membris vel exterioribus rebus quod ad
dei seruitum applicatur: ita etiam oratio p̄minet
aliis actionibus religionis.

Ad quartum sic pro

cedit. **V**erum quod solus deus debet orari. Oratio
non est actus religionis: ut dictum est: sed solus deus est
religione coelestis. quod solus deus est orandum. **P**.
Frustra porrigit oratio ad eum quod orandum non cognoscit.
Sed soli dei est orandum cognoscere: tunc quod per ple-
rūque oratio magis agit interiori actu: quem solus
deus cognoscit quod vocet: sed illud quod apostolus dicit
ad Cor. 14. Orabo spiritu: orabo et mente:
tunc etiam quod ut Augustinus dicit in libro de cura pro mor-
tuis agendum: nesciunt mortui etiam sancti quid
agat viui et eorum filii. quod orandum non est nisi deo porri-
genda. **P**. Si aliquibus sanctis orandum por-
rigimus: non est nisi in certis sunt deo iuncti. sed qui
dā in hoc mundo viuentes oī in purgatorio et exi-
stentes: sunt in multis deo iuncti per gloriam. ad eos
autem non porrigimus oratio. quod nec ad sanctos qui sunt in
paradiso debemus orare ne porrigere. **S**ed hoc est
quod dicit Job. 5. Voca si est quod tibi rūdeat: et ad alii
quem factorem querere. **P**. dicendum quod oratio
porrigitur alicui duplum. Uno quod per ipsum implenda.
Alio quod per ipsum ipetranda. per quod non soli deo oratio
non porrigimur: quod oī orares non ordinari de-
bet ad gloriam et gloriam sequendam: quod solus deus
dat sed illud psalmus. Gloria et gloria dabit dominus. Sed
scilicet modo orandum porrigimus sanctis angelis et
bonib[us]: non ut per eos deus nostras petitores cogiscant
sed ut eorum peccata et meritis oriones nostre sortiantur
effectum. Et id dicit apostolus 8. quod ascendet fumus inter
sanctos de orationibus scilicet de manu angelorum coram deo.
Et hoc etiam per te ex ipso modo quod ecclesia vestra in oran-
do. non a sancta trinitate petimus ut nostra misere-
reatus. ab aliis autem sanctis glorificamus petimus
ut orete pro nobis. **A**d hunc quod dicit quod isti soli im-
pedicant orationis cultum: a quo quoniam
obtinemus quod oramus: quod in hoc pretestamus eum bono
rum nostrorum auctorem: non autem eis quos regrimus
sicut impellatores nostros apud deum. **A**d secun-
dum quod oratio mortui ea quod in hoc mundo agunt con-
siderata eorum namque cedit deo non cogiscuntur: et pri-
me iniores motus cordis. sed beatissimi ut Gregorius

dicit in libro moralis in libro manifestat illud quod
debet eos cognoscere de eis quod circa nos agitur. et quod ad intiores motus cordis. maxime
autem excellentiā eorum debet ut cognoscatur petitores
ad eos factas: vel voce vel corde: et id petitio-
nes quas ad eos dirigimus: deo manifestate
cognoscuntur. **A**d tertium dicit quod illi qui sunt in hoc
mundo aut in purgatorio non solum visitantur
vel possunt cognoscere ea quod nos cogitamus
vel dicimus. et id eorum suffragia non imploramus
orando: sed a viuis petimus colloquendo.

Ad quintum sic pro

cedit. **V**ide quod in oratione nihil determinate a deo
petere debeamus: ga ut Damas. dicit. oratio est
petitio decetum a deo. unde inefficax est oratio quod
qui petit sed quod non expedit sicut illud Iacobus.
4. Petitis et non accipitis: eo quod male petatis: sed si est deo oramus non solum nesci-
mus. quod non debemus aliquid orando determinate
petere. **P**. Quicunque aliquid determinante ab alio
petit nimirum voluntate ipsi inclinare ad faciem dū
id quod ipse vel non autem ad hanc tenebare debemus
ut deus velit quod nos volumus: sed magis
ut nos uellemus quod ipse vult: ut dicit glosa
super illud psalmus. Exultate iusti in domino. quod non
debemus aliquid determinante a deo in oratione petere.
P. Mala a deo petenda non sunt: ad bona sunt
deus nos inuitat. frustra autem ab aliquo petitis ad
quod accipiendo inuitat. quod non est determinate aliquid
a deo in oratione petendum. **S**ed hoc est quod dominus Mathew.
.6. et Lucas. docuit discipulos determinante pe-
tere ea quod continentur petitioib[us] orationibus dominice. **B**e-
ne dicit quod sicut maximus Galerius resert. Socrates
nihil ultra petendum a deo immortalibus arbitra-
bat quod ut bona tribueretur: quod si demum scirent
quod unicus est utile. nos autem plerique id votum
expetere quod non ipse rasse melius foret. **N**on que-
det in sua. **C**ontra est quod ad illa quod non malum
euenter hunc est habere potest male et bene ut. sic di-
uitie quod ut ibi de die multis exitio fuere. ho-
nores etiam quod plures pessimi possederunt re-
gna: quorum exitus sepe miserabiles cernuntur.
splendidae rursum que non sunt funditus do-
mos euertuntur. **S**ed tamquam quedam bona gloriosum
hunc male ut non potest quod. malum euenter habere
non potest. sed autem gloriosum bene icamur: et gloriosum
bene euenter meremur: quod quidem scilicet orando absolu-
tute petitur sicut illud. **O**nus de facie tuam et salvi-
erimus. **E**t iterum. Deduc me in semita mandatorum tuorum. **A**d primus quod dicendum

qz hō ex se scire nō possit qd orare dbeat
spūs tñ vt ibidē or in B adiuuat iſfirmitatez
nřam q ſpirāda nobis ſcta deſideria recte
poſtulare nos facit. **Vñ** dñs dicir Joh. 4° q
veros adoratores adorare opz in ipū z veri
tate. **A**d ſcdm dicendum q cū orādo pe
tim' aliq que p̄tinēt ad nřam ſalutē: forma
mus volūtate nřam volūtati dei. de q dī .i.
ad Thimot. 2. q vult oēs hoies ſalios fieri
Ad tertium dicendum q ſic ad bona dñs nos in
uitat: q ad ea non paſſib' co:po:is:z p̄ys de
ſideyis z deuotis orāibus accedam'.

Ad ſextum ſic proce
dit. **V**idet q hō non debeat tpalia petere a
deo orādo. **Q**ue. n. orādo petim' qm? ſed
tpalia nō debem' qrere: dr. n. **M**ath. 6. Dñ
mū qrite regnū dei z iuſticiā eius: z hec oia
adycienſ vobis. f. tpalia q nō qrenda dicit:
ſed adyciēda queſtit. g. tpalia nō ſit i orō
a deo petēda. **T**. Nullus petit niſi ea de
qb' ē ſollicit'. z de tpalibus ſollicitudinem
bēre nō poſſim': fm q dī **M**ath. 6. Noli
te ſolliciti eē aie ſrē qd māducetis. g. tpalia
petē nō debem' orādo. **T**. Per orōez no
ſtrā mēs dz eleuari in deū: z petendo tpalia
deſcedit ad ea q ifra ſe ſit: z id qd apl's dice
bat. 2. ad **C**or. 4. Nō ſt̄plātib' nob q vidē
tur: z q nō vidētur. q. n. vidētpalia ſit: q
āt nō vidēt eterna. g. nō dz hō tpalia in orōe
a deo petēda. **S**z hō qd dī puer. 30. Tri
bue tñm victui meo nccia. **B**n' dī q ſicut
Aug' dī ad Probā de adorādo dei. Doc
licet orare quod licet deſiderare: tempora
lia autem licet deſiderare: non quidem p̄n
cipalr vt in eis ſinē ſtitutam?: ſed ſicut qdaz
āminicula qbus adiuuamur ad tēdendū in
beatiſtudinē: inq̄tū. f. q ea vita corporalis ſu
ſtētaſ: z q̄tū nob organice deſtūt ad act'
h̄tutū: vt et p̄hs dī i p̄ ethi. z iō p̄ tpalib' li
cet orare. **E**t hō qd Aug' dī ad Probā q
nūficiētiā vite n̄ iidecēter vlt: qſ q̄ ea vlt: z n̄
apl̄ius. que gdē nō appetit p̄p̄ ſeipſā: ſed p̄
pter ſalutē corporis z ſgruētē h̄tū p̄ ſo: hois
ut nō ſit incōueniēs eis cū qbus vñēdū eſt.
Iſta g. cū h̄tū vt teneant: cū nō h̄tū vt h̄eān
tur orādū ē. **A**d primū g. dicendum q tp
lia nō ſit qrenda p̄ncipalr: ſed ſcdario. **Vñ**

Aug' dicit in li. de ſermone dñi in monte.
Vu dixit illud: p̄mo querendū ē. ſ. regnū di
ſignificauit: qz h. ſ. tpale bonū posteri' q̄rē
dū eſt nō tpe ſed dignitate: illud tanq̄ bo
nū nřm: h. tanq̄ ncciuſ nřm. **A**d ſecundū
dicendum q nō qlibet ſollicitudo rep tpaliuſ
ē. phibita: z ſupfluā z inordinata: vt ſ. h̄tū
ē. **A**d tertium dō q q̄ mēs nřa intēdit tpa
libus reb' vt in eis gescat: remanet in eis de
preſſa: ſed q̄ itēdit eis in ordine ad biuidi
nē ſeqndā: nō ab eis depinē ſed magis ele
uaſ ſurſū. **A**d qrtū dō q ex q nō petim'
tpalia tanq̄ p̄ncipalr qſita: ſed in ordine ad
aliud: eo tenore a deo petim' iha vt nob cō
cedant fm q ſpediūt ad ſalutē.

Ad ſeptimum ſic pro
cedit. **V**idet q nō debeamus p alys orare.
In orādo. n. ſeq debem' fo: mā quā dñs tra
didiſ. ſed in orōne dñiſa petiſes. p nobis fa
cim': nō p alys: dicentes. panē nřm quotidii
anum da nobis bodie. z. g. nō debemus p
alys orare. **T**. Ad h. ořo ſit vt exandiat: z
vna de ſdritib' q regrun̄t ad h. q̄ ořo ſit
exaudibilis ē: ut alijs oret p ſeipſo. vñ ſup il
lud Joh. 16. Si qd petierit patrē meū i no
mie meo dabit vobis. Aug' dicit. Exaudiū
tur oēs. p ſeipſis: n̄ aūt pro oib'. vñ ſi ſimpli
dictū ē dabit: z dabit vobis. g. vñ q nō debe
m' pro alys orare: z ſolū pro nob. **T**. Pro
alys ſi ſint mali prohibenur orare ſin illud
Jere. 7. Tu g. noli orare pro ppl'o hoc: z non
obſiftas mihi: ga nō exaudiā te. pro bōis at
nō opz orare: ga ipi pro ſeipſis orantes exau
diūt. g. vñ q nō debeamus pro alys orare.
Sed hō qd dī **Jaco**. 5. Orate pro inuicē
vt ſaluumini. **R**. dō q ſic dictū eſt: illud de
bemus orādo petere qd debem' deſiderare
deſiderare aūt debem' bona non ſolū nob: z
et alys: hoc. n. p̄tinet ad rōem diſectōis quā
proximis debem' ſpendere: vt ex ſ. dīcī ſ. p̄
z iō caritas h̄ regrit vt pro alys oram'. **Vñ**
Chris. dicit ſup **M**ath. 19. Pro ſe orare ncc
itas cogit: p alſo aūt caritas ſr̄nitat: horat:
dulcior aūt an deū ē ořo: non quam nccitas
transmittit: ſed quam caritas ſratnitatis cō
mendat. **A**d pmum g. dō q ſicut **Cypria**
nus dicit in li. de orōne dñiſa: iō nō dicim'
p̄ meus: ſed noſter: nec da mihi: z da nob:
q̄ ſuſit: mḡ noltuit p̄uatiſ p̄cē fieri: vt. ſ.
g. p ſe tñ ſcef. vñ. n. orare p oib' voluit:

qm̄ in vno oēs ipē portauit. **A**d scōm dīcēdū q̄ p se orare ponit̄ editio orōis: non qđ necessaria ad effectū merēdi: sed sīc ne cessaria ad īdeficiētiā imperādi. contingit .n. qñq̄ q̄ oōo p alio facta nō impetrat: et si fiat pie et pseuerant: et de p̄tinētibus ad salutē: pp̄t impeditū qđ ē et parte eius p quo orat. fm illud Jere. 15. **E**i steterint Doyles et Samuel corā me non ē aia mea ad populu istū: nihilomin⁹ tū oōo meritoria erit orāti q̄ ex caritate orat s̄z illō ps. Oōo mea ī sinu meo auertes: glo. i. s̄si non eis psit: ego tū nō sū frustrat̄ mea mercede. **A**d tertiliū dō q̄ et p pctōib̄ orādū ē vt auertant̄: et p iustis vt pseueret̄ et psciat̄ orātes: n̄ non p oib̄ pctōib̄ exaudiunt̄: s̄z p gbusdā. exaudiunt̄. n. p̄destinatis: nō āt. p̄scitis ad mortē: sicut et̄ correctio q̄ f̄res corrigim⁹ effectū h̄z ī p̄destinatis: nō ī reprobatō fm illud Ec clastes. 7. Nenio pōt̄ corrige quē dō d̄spe xerit. Et iō dī. i. Job. 5. Qui scit frem suum peccare pctō nō ad mortē: petat et̄ dab̄t eē vita peccati pct̄ nō ad mortē: s̄z sicut nullē q̄dū viuit hic: subtrahēdū ē correctōis bñficiū. q̄ nō possū p̄destinatos distingue a reprobatis: vt Aug⁹ dicit i li. de correctōe et̄ grauita et̄ nulli ē denegadū orōnis suffragii. Pro iustis et̄ ē orādū tr̄plici rōne. p̄ q̄ dē: q̄ mlt̄ p̄ces facilī exaudiunt̄. vñ sup̄ il lud Rō. 15. Adiuuetis me in orōib̄ v̄ris: dic glo. Unde rogar ap̄l̄us apud minores p se orare: multi. n. minimi dū īgregantur vñani mes fūst magni: et̄ multox p̄ces impossibile ē q̄ nō impetrat̄ illud. s̄. qđ est impetrabile. 2° vt ex mlt̄s gr̄a agat deo de bñficiis q̄ cōserunt̄ iustis: que etiā ī vtilitatē innotuit̄ vergūt: vt p̄ pap̄lm. 2. ad Cor. p. 3. vt maiores nō supbiāt dū considerat̄ se minop susfragys indigere.

Ad octauum sic pro ceditur. Ut q̄ nō debeam⁹ p inimicis orare q̄: vt dī Rō. 15. Quæcūq̄ scripta sūt: ad nostrā doctrinā scripta sūt: sed ī sacra scriptura iducim⁹ mlt̄ ip̄ecatōes ī inimicis: dī n. in psal. Erubescat et̄ turbēt̄ oēs inimici mei: auertat̄ et̄ erubescat̄ valde velocit̄. q̄ et̄ nos debem⁹ orare ī inimicis n̄ros magi q̄ p̄ eis. **T**vidicare de inimicis: ī malū inimicor̄ cedit. s̄z sci vidictā de inimicis petūt: fm illud Apoc. 6. Usq̄q̄ nō vindicas sanguini

nem n̄m de his q̄bitant̄ in terra: vñ et̄ de vñ dicta ipioꝝ letant̄ fm illud ps. Letabit̄ iust⁹ cū viderit v̄dictā. q̄nō ē orādū p inimicis: sed magis ī eos. **P**atio hoīs et̄ eī oōo nō debent eē ūria. s̄z hoīs qñq̄ licite ipu gnāt̄ inimicos. alioq̄ oīla bella ēēt illictia: qđ ē ī sup̄adicta. q̄nō debem⁹ orare p̄ iūmīcis. **S**z ora ē qđ dī Math. 5. Orate pro p̄sequētib̄ et̄ calūnīatib̄ vos. **R**ē dicēdūz q̄ orare p̄ alio caritatis ē: sicut dictū ē. **V**n eodē mō quo tenemur diligē inimicis: tene mur p̄ inimicis orare. Qualr aut̄ teneamur iūmicos diligere ī bitū ē ī tractatu de caritate: vt. s. in eis diligam⁹ nām: nō culpā. et̄ q̄ di ligere inimicos ī gnālī ē in p̄cepto. in spāli āt nō ē in p̄cepto nisi fm p̄paratōem animi vt. s. bō eēt parat̄ et̄ spāl̄ inimicū diligere: et̄ eū iūnare ī nccitatis articulo. vñ si veniā petēt. s̄z ī spāli absolute iūmicos diligē et̄ eos iūnare p̄fectōis ē: et̄ filī nccitatis ē vt ī colb̄ n̄is orōib̄ quas p̄ alios facim⁹ inimicōs n̄ excludam⁹. q̄ aut̄ p̄ eis spāl̄ orem⁹ p̄fectio nis ē nō nccitatis nisi ī aliquo casu speciali. **A**d primū ḡ dō q̄ ip̄ecatōes que ī sacra scriptura ponim⁹: q̄drupliciter p̄nt intelligi. **U**no⁹ s̄z p̄phē solēt in figura ip̄ecant̄ futura pdicere: vt Aug⁹ dicit in li. de fmone dñi ī monte. 2° put q̄dā tp̄alia mala pctōib̄ qñz a deo ī correctōem mittūt̄. 3° q̄ itel ligūt̄ petere nō ī ip̄os hoīs: s̄z ī regnū pct̄: vt. s. correctōe hoīum pct̄ destruāt̄. 4° ī formādo volūtātē suā diuine iūsticie circa dānatōem p̄seueratiū in pctō. **A**d secundū dō q̄ sicut in eodē li. Aug⁹ dī: v̄dicta martȳz ē vt euertatur regūt̄ pct̄: q̄ regnāte tanta p̄cessi sūt. **V**n sicut dī i li. de qōnibus veteris et̄ noui testam̄ti. postulāt̄ se v̄dicari non voce s̄z rōe. sicut sāguis Abel clamauit de īra. letāt̄ āt de v̄ndicta nō ppter eā: s̄z pp̄t diuinā iūsticiā. **A**d tertium dō q̄ lici tū ē ip̄ugnare iūmicos et̄ op̄scāt̄ur a pctis: qđ cedit ī bonū eoꝝ et̄ alioꝝ. et̄ sic ēt̄ licet orādo petere alioꝝ tp̄alia mala iūmicos vt coris gāt̄ur. et̄ sic oōo et̄ opatio nō erūt ūria.

Ad nonum sic proce

dit. **U**f q̄ l̄cōueniēt̄ septē petitōes orōnis dñice assigñēt̄. **V**anū. n. ē petē illud qđ s̄z ē sci: s̄z nomē dei sp̄ ē sci: fm illud Luc. p̄. **N**omē sci: ei⁹. **R**egnū ēt̄ ei⁹ ē sépitū: fm illud ps. Regnū tuū dñie regnum omnium

secuor. voluntas autem dei est impletum illud
Isai. 46°. **D**is voluntas mea fiet. vanum est pre-
tere nomine dei sacrificium. et regnum eius adue-
niat: et voluntas eius fiet. **P**rimus est rece-
dere a malo quod sequitur bonum. inconveniens est vi-
def per ordinari petitores qui primit ad sequen-
tium bonum petitum quod primit ad amotorem ma-
li. **P**er hoc aliq[ue] petit ut donec sed pre-
cipuum donum dei est spiritus sanctus et ea quod nobis per ip-
sum datum est videtur in convenienter pponi peti-
toes. cum non redeant donis spiritus sancti. **P**
Secundum Lucam in oratione dominica ponuntur soluzio-
nes petitores: ut p[ro]p[ter]a Luc. xi^o superfluum est quod
est regnum Math. septem petitores ponuntur. **P**er hoc in
vanum ut captare benivolentiam eius quod benivolentia
sua nos pruenire: sed sua benivolentia nos
pruenit: quod ipse propter dilexit nos. ut dicitur. i. Joh.
4° superflue est permittit petitum quod non quod est in ce-
lis: quod videtur ad benivolentiam captatam p[re]me-
re. **S**ed si hunc sufficit auctoritas Christi orationem
institutam **A**ugustinus dicit quod oro dominica p[er]fectissima
est: quia sicut Augustinus dicit ad Probatum si recte
et congrueret orem: nihil aliud dicere possumus
quod quod in ista oratione dominica possumus est: quod non est
quodammodo desiderium nostrum in spiritu apud de-
um: illa recte solu[m] oratio petum que recte de-
siderare valemus. In oratione autem dominica non soluzio-
nem petimus oia quod recte desiderare possumus: sed est
eo ordine quo desiderandum est: ut sic habens orationem non
solu[m] instruat postulare: sed est si informativa
totius nostrorum affectus. Manifestum est autem quod primo
cadit in desiderio nostro finis: deinde ea quod secundum ad
finem. Finis autem nostrum de est in quod noster affect
tendit duplex. Uno quod modo per voluntus
gloriam dei. Alio est per voluntus frui gloriæ eius:
quoniam primus pertinet ad dilectionem dei quod deum
in seipso diligimur. Secundum vero pertinet ad dilectionem
onem quod diligimur nos in deo. Et id prima petitio
ponit: sacrificium nomine tuum: quoniam petimus gloriam
deo. scilicet ut ponimus adueniat regnum tuum: per
quoniam petimus ad gloriam regni eius pruenire. Ad
finem autem per dictum nos ordinat aliquid duplex. uno
modo per se: alio per accidens. Per se quod est bonum quod
est utile in finem. Est autem aliquid utile in
finem beatitudinis duplex. Uno modo dire-
cte et principali est meritum beatitudinem mere-
mur deo obediendo. et secundum ad habens: fiat
voluntas tua sicut in celo et in terra. Alio modo
in strumentaliter et quod coadiuvans nos ad merendum
et ad habens pertinet quod dicitur panem nostrum quotidianum da
nobis hodie: sicut habens intelligat de pane sacra

li: et quotidianus usus perficit h[ab]itu: in quo est intelligatur
gutur omnia alia sacra: sive est intelligatur de pa-
ne corporali: ut per panem intelligatur omnis suffici-
entia vestrum: sicut dicitur Zingg ad Probam: quod et eucha-
ristista est p[ro]cipuum sacrificii: et panis est p[ro]cipuum ciborum.
Vnde in euangelio Math. scriptum est: super substa-
tiale. id est p[ro]cipuum: ut Hieronimus exponit. Per acci-
dens autem ordinatur in beatitudinem per remoti-
onem phibet. Tria autem sunt quod nos a beatitudini
ne phibent. per quod patitur quod directe excludit a
regno est illud. i. ad Lectorum. **N**eque fornicari
neque idolis servientes. et regnum dei posside-
bunt: et ad habens pertinet quod dicitur dimittite nobis debita nostra. 2° tentatio que nos impedit ab obser-
vantia domine voluntatis. et ad habens pertinet quod dicitur
et ne nos inducas in temptationem: per quod non per-
timus ut non tentemur: sed ut a temptatione non vi-
camur: quod est in temptatione induci. 3° penalitas
spiritus qui impedit sufficienciam vite. et quod secundum dicitur libe-
rera nos a malo. **A**d primum quod dicendum quod
sicut Augustinus dicit in libro de simone domini in morte.
cum dicimus sacrificium nomine tuum non hoc pertinet
quod non sit secundum nomine dei: sed ut secundum ab hominibus
beatum: quod pertinet ad dei gloriam in hominibus propaganda.
Hoc autem dicitur adueniat regnum tuum: non ita dici
tristram quod non regnet: sed sicut Augustinus dicit
ad Probam: desiderium nostrum ad illud regnum ex-
citatum est: ut illud nobis veniat atque in eo regne-
mus. **O**rtus autem dicitur fiat voluntas tua: recte intelligi
tur: ut obediatur p[ro]ceptis tuis: sicut in celo et in
terra. i. sicut ab angelis ita ab hominibus. unde be-
tres petitores p[ro]fecte propulsus in vita futura.
alio vero quod pertinet ad necessitatem vite p[ro]sternit
sicut Augustinus dicit in encyclopediâ. **A**d secundum
dicendum quod cum oratio sit in spiritu desiderium:
ordo petitionum non respondet ordinis exerci-
tatio: sed ordinis desiderium sive intentio in quo
spiritus est finis quod est ea quod sunt ad finem: et secundum
bonum quod remotio mali. **A**d tertium dicendum quod
Augustinus in libro de simone domini in morte adaptat se
propter petitores donis et beatitudinibus dicens. Si
timor dei est quod habens sicut pauperes spiritu: petam ut
sacrificium nomine domini in hominibus timore casto. Si pie-
tas est quod habens sicut mites: petam ut reverentia regnum
eius: et mitescam: nec ei resistam. Si scia est quod
habet se quod lugere: orem ut fiat voluntas eius: et sic
non lugescimus. Si fortitudo est quod habens quod euriuit
orem: ut paup[er]is non quotidiana defensio nobis. Si filius
est quod habens sicut misericordes: obita dimittam: ut no-
bis nostra dimittatur. Si intellegitur quod habens sicut mites
corde orem: ne becam duplex cor: ipsalia

lectando: de qbus tētādēs sūt in nob. Si
sapiētia ē q̄ b̄ti sunt pacifici: qm̄ fili⁹ dei vo-
cabunt⁹: oremus vt liberemur a malo: p̄.n.
liberatio liberos nos faciet filios dei ¶ Ad
quartū dō q̄ sicut Aug⁹ dicit in enc̄h̄iridio.
Lucas in orōne dñica petitōes non septē s;
q̄ng⁹ pplexus ē: osidēs. n. tertīa petitōem du-
az p̄missaz eē qdāmodo repetitōem: p̄ter
mittēdo eā magis fāc̄ intelligi: qz. s. ad h̄ b̄ci-
pue volūtas dei itendit: vt eius sāctitatē co-
gnoscām⁹: vt cū ipso regnem⁹: qd̄ ēt Mat̄h⁹
in vltimo posuit libera nos a malo: Lucas
non posuit: vt sciat vnlus quisq; in eo se libe-
rari a malo qd̄ nō infert in tētādēz. ¶ Ad
qntū dō q̄ ōo nō porrigit deo vt ipm̄ flecta-
mus. s; ut in nob̄ip̄is fiduciā excitem⁹ postu-
lādi: que qdē p̄cipue excita ī nob̄ considerādo
ei⁹ caritatē ad nos qua bonū nr̄m vult. z iō
dicim⁹: p̄ nr̄: z ei⁹ excellētiā q̄pōt: z iō dici-
mus qui es in celis.

Ad decimum sic pro

cedis. **V**ideſ q̄ orare nō sit ppriū rōalis creature. **E**iusdē. n. videſ eē petere t accipere. sed accipe quenit ēt psonis icreatib. s. filio t spū scō. ḡ et eis quenit orare. nā t filius dīc. **J**oh. i.4. **E**go rogabo p̄rem meū. t de spū lācto dīc apls. **S**pūs postulat p nobis. **T****P**. Angeli sūt sup̄a rōales creaturas cū sīt in tellectuales sube. sed ad āgelos p̄inet orare vñ in psal. **o**f. Adorate eū oēs angeli eius. ḡ orare nō ē ppriū rationalis creature. **T****P**. Eiusdē ē orare cui ē inuocare deum: qđ p̄ci pue fit orādo: s; buntis alilib̄ cōuenit inuocare deū fīm illud psal. **Q**ui dat iūntis escā ipoz t pullis coruoz inuocatib̄ eū. ḡ orare nō ē ppriū rōalis creature: **T****S**z. **S**. Orare ē act' rōnis: vt ſbitū est. sed rōnalis creature a rōne **o**f. ḡ orare ē ppriū rōalis creature. **T****B**n° dō q̄ ſicut ex ſup̄a dictis pz: ōo eſt act' rōis p̄ q̄ē aliḡ ſup̄iorē d̄h̄caf: ſicut im periū eſt act' ſup̄ioris q̄ inferior ad aligd or dinas. **I**lli. n. p̄pe cōpetit orare cui quenit rōem br̄e: t ſup̄iorē quē dep̄care poſſit. diuinis aut̄ psonis nihil ē ſup̄ius. bruta aut̄ aiaſlia nō hēnt rōem: vñ neq̄ diuinis psonis nō buntis alilibus quenit orare: s; ppriū ē rōnalis creature. **A**d p̄imum ḡ dō q̄ diuinis psonis t tenit accipere p nām. orare aut̄ ē accipientis p gr̄am. dicis aut̄ filius rogarē l' ora te fīm nām aſſumptā. s; būanā. nō fīm diuinaz.

spūs autē scūs dī postulare: q; pōstulātes nos
facit. **A**d scdō dō q; itellectus t rō nō sūt
in nobis dī se potētie: vt in p̄ hītum est: diffe-
rūt autē sūn pfectū t imperfectū. t iō qñq; itel-
lectuales creature q; sunt angeli distinguit
a rōnalibus: qñq; aut sub rōnalibus cōpre-
hēdunt. t b̄ mō dī ořo eē pprī rōnalis cre-
ature. **A**d tertium dō q; pulli coruoz di-
cunt īuocare dēu pp̄ nālē desiderium q; oia
suo modo desiderāt ḷseg bonitatē diuinam
sic etiā bruta aīalia dicunt deo obedire pp̄
nālē instinctū q; a deo mouentur.

Ad undecimū sic pro

cedit. ¶ **S**i sci q̄ sūt in p̄fia nō orēt p̄ nobis
Act. n. alicui⁹ magis ē meritorius abī q̄bali
is. s̄z sci q̄ sunt in p̄fia nō merēt sibi: nec p̄ se
orāt: q̄ iaz sūt i c̄mīo ɔstituti: ḡ ēt nz p̄ no
bis orant. ¶ **P**. Sancti p̄fecte suam volūta
tē deo ɔformat vt nō velint nisi qđ d̄s vult
sed illud qđ d̄s vult sp̄ implef. ḡ fruſtra san
cti p̄ nobis orarent. ¶ **P**. Sicut sancti q̄ sunt
i p̄fia: sūt sup̄iores nobis: ita z illi q̄ sunt i pur
gatorio: q̄ iā peccare nō possūt: s̄z illi q̄ sunt
i purgatorio nō orant p̄ nobis: s̄z magis nos
p̄ eis: ḡ nec sci q̄ sunt i p̄fia p̄ nobis orāt. ¶ **P**.
Si sancti q̄ sunt i p̄fia p̄ nob̄ orarēt: sup̄iores
sanctor̄ eēt efficacior̄ ořo: nō ḡ debet iplo
rari suffragiū orōdū sāctoz i ferioz: s̄z soluz
sup̄ioz. ¶ **P**. Aia Petri nō ē Petr⁹: si ḡ aie
sanctor̄ p̄ nob̄s orarēt qđdū s̄t a corpe sepa
te nō deberem⁹ int̄pellare sciñ Petri ad orā
dū p̄ nob̄: s̄z alām ei⁹: c̄ ūcū ecclā fac: nō ḡ
sci ad min⁹ an̄ resurrectōe p̄ nob̄ orāt. **S**z
h̄ est qđ d̄r 2º Machab̄. vlt. **V**ic ē q̄ m̄ltuz
orat p̄ pplo z yniuersa scā ciuitate Jeremi
as pp̄ha dei. ¶ **R**ādeo dō q̄ sic Hierođic
Uigilantij error fuit q̄ dū viuum⁹ mutuo p̄
nobis orare possum⁹. postq̄ aut̄ mortui fue
rim⁹ nulli⁹. p̄ alio sit exaudiēda ořo: p̄sertim
cū martyres vltōež sui sanguis obsecrātes
ipetrare nequeunt: s̄z h̄ ē ořino falsū: ga cum
ořo p̄ alijs facta et caritate pueniat: vt dc̄m
ē: qđto sancti q̄ sunt i p̄fia sunt p̄fectioris cari
tatis: tanto magis orāt p̄ viatoribus q̄ ořoř
bus iuuari p̄st. z qđto sunt deo ɔiunctiores:
tanto eoz ořořes s̄t magis efficaces: h̄z. n. h̄
diuin⁹ ordo: vt ex sup̄ioz excellētia i iferio
ra refūdat: sicut er claritate solis i aerē. **Q**n̄
z d̄r tpo d̄r H̄eb̄. 7º. Accedēs p̄ semetipſuz
ad deū ad int̄pellādū p̄ nob̄: z p̄t h̄ Dier̄ p̄a

contra Vigilantium dicit. Si apli et martyres adhuc in corpe constituti quoniam pro se adhuc debent esse solliciti per alios orare quanto magis post coronas victorias et triumphos. Ad primum ergo dicendum quod scitis quod sunt in priora cuius sunt beati nihil deest nisi gloria corporis per quam oratur. Orant autem per nos quod deest beatitudinis ultima perfecio et eorum orationes habent efficaciam ipetradi ex predictis eorum meritis et ex divina acceptatione. Ad secundum dicitur quod sancti ipetrat illud quod dominus noster fieri per orationes eorum et hoc petunt quod est in manu eorum orationibus implendum secundum deum voluntatem. Ad tertium dicendum quod illi qui sunt in purgatorio et si sunt superiores nobis propter impeccabilitatem sunt inferiores quantum ad penas quas patiuntur et secundum hunc non sunt in statu orationis sed magis ut ore per eis. Ad quartum dicitur quod dominus noster ultimum inferiora per gloriam superiorem non solum superiores sed et inferiores scimus implorare alioquin esset solus dei misericordia contingit tamen quoniamque quod imploratio inferioris sancti efficacior est vel quod deuotio impiorationis vel quod deus ultimum eius scientiam declarare. Ad quintum dicitur quod quod scimus uiuentes meruerunt ut per nos orarentur tamen iuocamus eos non quod quod habent uocabulum quibus est nobis magis innotescunt et iterum propter fidem resurrectis insinuandum sicut legimus Ex. 3. Ego sum dominus Abraham.

Ad duodecimum sic
procedit. Ut quod oratio non debeat esse uocalis. Pro. n. sicut ex dictis patrum principalem deo porrigitur. Quod autem locutorem cordis cogit frustra. Et uocalis oratio adhibetur. Per orationem mens hominis deum ascendere ut dicitur est; sed uoces retrahunt hoies ab ascensu repletarum in deum sicut et alia sensibilia. quae in orationibus non est vocibus utendum. **P.** Orationem offerri deo in occulto secundum illud Math. 6. Tu autem cum oraueris intra in cubiculum tuum et clauso ostio ora prematur in abscondito. sed per vocem oratio publicatur. non de oratione est uocalis. **H**oc est quod dicitur in primo. Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum depiccatur. **R.** dicendum quod duplex est oratio cois et singularis. Cois quod est oratio per ministros ecclesie ipsa persona totius fidelis populi dominum offeratur: tamen quod est talis oratio non innotescat toti populo per quo profertur: quod non posset fieri nisi esset uocalis. et iuste ratione institutum est ut ministri ecclesie huiusmodi orationes est alta uoce pronuntiantur ut ad noticiam omnium possint pervenire. **O**ratio vero singularis est quod offeratur a singulari persona cu-

inservient sine per se sine per aliis orationis: et de his modis orationis necessitate non est quod sit uocalis. Ad iugiter vox tali orationi triplici ratione. per quod ad excitandum iterum deuotorem quoniam mens orationis eleuetur in deum: quod per extiora signa sine vocu sine est aliquip factor mouet mens hominis secundum operationem: et per omnes secundum affectum. **V**nde Augustinus dicit ad Probam quod uerbi et aliis signis ad augendum desiderium scientiam nos ipsos acriter excitamus: tamen in singulare oratione tamen est uocibus et huiusmodi signis ut edendum qualiter perficit ad excitandum iterum mentem. **S**i vero in mens per hoc distrahitur lumen secundum operationem est a talibus cessandum: quod principium continetur in his quoniam mens sine huiusmodi signis est sufficienter ad deuotorem parata. Unde post dicebat. Tibi dixit cor meum: ergo sis te facies mea. Et de Anna legis per Regule. quod loquatur in corde suo. 2º adiungitur uocalis oratio quae ad redditorem debiti: ut secundum hunc deo serviat secundum illud totum quod ex deo habet. id est non solum mente: sed et corpore: quod principium appetit orationi secundum quod est in sua factoria. viii. **O**see vlt. Domine aufer iniuriam: et accipe bonum: et reddim uirtutibus labiorum nostrorum. 3º adiungitur uocalis oratio ex qua re deuotio ab anima in corpore ex uehementi affectu secundum illud post. Letat enim cor meum: et extulit lingua mea. **A**d primum ergo dicendum quod vocalis oratio non profertur ad hunc quod aliquid ignorantum deo manifestetur: sed ad hunc quod mens orantis vel aliorum excite in deum. **A**d secundum dicitur quod uerba ad aliud genitale distrahitur mentem: et impedit deuotorem orationis. sed uerba significantis aliqd ad deuotorem pertinente excitant mentes principium minus deuotas. **A**d tertium dicitur quod sicut Christus dicit super Math. eo proposito dominus ueritat inuentum orare ut a ueritate videatur. unde orans nihil nouum facere debet quod aspergit hoies uel clamando: vel pectus pertinet deo: vel manus expadendo: nec tamen ut Augustinus dicit in libro de somno domini in morte. videri ab hominibus nephas est: sed ideo hoc agere ut ab hominibus uidearis.

Ad tertium decimum sic
proceditur. Ut quod de necessitate orationis sit per se sit attenta. Dicitur namque Iohannes 4º. **E**piscopus est dominus: et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare. sed oratio non est in spiritu si non sit attenta. ergo de necessitate orationis est quod sit attenta. **R.** Oratio est ascensus intellectus in deum: sed quoniam oratio non est attenta intellectus non ascendet in deum. ergo de necessitate orationis est

q̄ sit attēta. ¶ De nccitātē orōis ē q̄ ca
reat oī p̄cō s̄z nō ē absq; p̄cō q̄ aligs oran
do euagatōne mentis patias: videt. n. deri
vere deū sicut si alicui hōi loqref t̄ nō atten
deret ad ea q̄ p̄ferret ipse. ¶ Unī basili⁹ dīc q̄
dīnū auxiliū ē iplorādū nō remisse nec mē
te huc uel illuc euagāte eo q̄ talis non solū
nō iperabat q̄d petit: s̄z etiā magl deū irrita
bit. ḡ de nccitātē orōnis videt q̄ sit attenta
¶ S̄z̄ est q̄ et̄ sci viri orando q̄nq; euaga
tionē mentis patiūf: fm illud ps. Cor meuz
dereligt me. ¶ R̄o dicendū q̄ questō h̄ p̄cī
pue bz locū in orōne vocali. Circa quā sciē
dū ē q̄ ncciūz dīcī aligd duplicitē. Uno⁹
q̄ q̄d mel? puenit ad finē. t̄ sic attētio absolu
tē orōni nccia ē. Alio⁹ aligd dīcī nccium
sine q̄ res nō pōt̄ seq̄ suū effectū. Est at̄ tri
plex effect̄ orōnis. Prim⁹ qdē cōis oib⁹ ac
tib⁹ caritate isformatiſ: q̄d ē mereri. t̄ ad hūc
effectū nō ex necessitatē regriſ q̄ attētio as
fit orōni p̄ totū: s̄z vis prime intentiōis q̄ ali
gs ad orandū accedit. reddit totā orationēz
meritoria: sicut i alys meritoria actib⁹ acci
dit. 2⁹ at̄ effect̄ orōnis ē ei pp̄us q̄d est ipē
trare. t̄ ad hūc et̄ effectū sufficit p̄ma intētō
quā de⁹ p̄ncipaliſ attēdit. si at̄ p̄ma intētō
dīs. ořo nec meritoria ē nec iperatiua. illā
n. orōne de⁹ nō audit cui ille q̄ orat nō intē
dit: ut Greg⁹. dīc. 3⁹ at̄ effect̄ orōnis ē quē
presentiālē efficit. s. qdā sp̄ualis reſectō mē
tis: t̄ ad h̄ de nccitātē regriſ in oratione at
tentio. Unde dī. i. Lorl. 14⁹. Si orē lingua:
mens mea sine fructū ē. Sciendum tamen
q̄ triplex ē attētio que orōni vocali pōt̄ ad
biberi. Una qdē q̄ attendit ad v̄ba ne aligs
i eis erret. Secūda q̄ attēdit ad sensū v̄boz.
Tertia q̄ attēdit ad finē orōnis. s. ad deū et
ad rē p̄ q̄ orat: q̄ qdē ē maxie nccia. t̄ banc
etiā p̄it h̄re idiote. t̄ q̄nq; in tantuz abūdat
h̄ intentio q̄ mens fert̄ in deū: ut etiā oīum
alioī mens obliuiscat: sicut dīcī Hugo de
scō victore. ¶ Ad prūmū ḡ dō q̄ i sp̄u t̄ ve
ritate orat q̄ ex instinctu sp̄us ad orandū p̄
cedit et̄ si aliq̄ infirmitate mēs postmodum
euagē. Ad secūdū v̄d q̄ mens humana p̄
pter infirmitatē nāe diu stare in alto nō pōt̄
pondere. n. ifirmitatis h̄uane dēpm̄ia ad
ifirmitate. t̄ iō cōtingit q̄ q̄n mēs orātis ascē
dit i deū p̄ cōtēplationē: subito euagē ex q̄
dā ifirmitate. ¶ Ad tertīū dō q̄ si gs ex ppo
sito in orōne mente euagē. h̄ peccatū est t̄

ipedit orōnis fructū. Et 5 B Aug⁹ dīc in re
gula. Psalmis t̄ hymnis eū orati deū. h̄ ver
set i corde q̄d p̄ser̄ i ore. euagatio v̄o mētis
q̄ sit p̄ter p̄positū orōnis fructū nō tollit. vñ
Basili⁹ dīcī. Si v̄o debilitat⁹ a p̄cō fixe ne
quis orare: quātūcūq; potes teipsū cohibe
as: t̄ de⁹ ignoscit: eo q̄ nō ex negligentia: s̄z
ex fragilitate nō potes et̄ oportet assister̄ co
rā deo.

Ad quartūdecimum

sic procedit. Vide q̄ orō nō debeat eē diu
turna. Dīcī. n. Math. 6⁹. Orātes nolite ml
tū log. Iō op̄ortet multū log diu orātē: p̄ser
tim si ořo fit vocalis. ḡ nō d; eē ořo diutur
na. ¶ h̄ro ē explicatiua desiderij: sed de
sideriu tanto ē sancti⁹ quāto magl ad vnuž
restringif: fm illud ps. Unā petu a dño hāc
regrā ut ihabitē. ḡ t̄ ořo tanto est deo acce
ptior quāto ē breuior. ¶ h̄ro ē illicitū videf ee
q̄ hō transgredit̄ ēminos a deo p̄fixos. p̄cī
pue i his q̄ p̄tinēt ad cultū dinū: bz illō Exo.
19⁹. Cōtestare p̄plū ne forte velit transcendē
re timinos ad videnduz dīm. t̄ pereat ex eis
plurima multitudo: s̄z a deo p̄fixus est no
bis terminus orandi p̄ institutionē oratōis
dīcī: ut p̄z Math. 6⁹. ḡ nō bz v̄tra rōnez p
tendē. ¶ bz eē videf q̄ continue fit oradū
q̄ dīs dīcī Luc. 18⁹. Oportet sp̄ orare t̄ nō d
ficere. Et. i. Ad thessal. 5⁹. Sine intermissio
ne orate. R̄o dō q̄ de oratione duplicit̄ log
possimus. Uno fm seipsā. Alio scđm cām
suā. Causa autē orationis ē desideriū carita
tis ex q̄ procedere dīs ořo: q̄d qdē i nobis dīs
eē cōtinuū uel actu vel virtute. manet. n. v̄l⁹
bul⁹ desiderij i oib⁹ q̄ ex caritate facim⁹. oīa
at̄ debem⁹ i gloriā dei facē: ut dī. i. ad Cor.
x⁹. t̄ fm h̄ ořo vzeē cōtinua. Unī Aug⁹ dīc ibidez.
iō p̄ certa internalla horap̄ t̄ rēpoz et̄ verb
rogam⁹ deū: ut illis rep̄ signis nosip̄sos am
moneam⁹ quātūq; i h̄ desiderio p̄ficerim⁹
nobisip̄sos innotescamus. t̄ ad h̄ agēdū nos
ip̄sos acri⁹ excitem⁹. vniuersiūq; at̄ rei quā
titas dīs eē p̄portionata fini: sicut quantitas
potōnis sanitati. vñ t̄ cōueniēs ē ut oratō
tantū duret quātū ē v̄ile ad excitandū inte
riori desiderij feruorē: cū vero hanc mēsurā

excedit. ita q̄ sine tediō vñrare nō possit nō
est ulteri⁹ pretendēda vn⁹ Aug⁹ dicit ad Prob⁹
barn. Dicunt fr̄es i Egypto crebras qđē b̄re
orationes: sed eas tñ breuissimas et raptiū
quodamō iaculatas: ne illa vigilans erecta
q̄ orati plurimū necia ē: p̄ pdicōres moras
euaneſca: atq̄ hebetē intentio. ac q̄ hoc ét
ipſi ſatis ostendit: hanc int̄entionē ſicut nō eē
obruendā ſi pdurare nō pōt: ita ſi pdurare
rit nō cito eē rūpendā. Et ſicut h̄ e attendē
duz i orōne singulari p̄ p̄ationē ad ſtentoz
orantis ita etiā i cōi orōe p̄ p̄ationē ad pp̄li
deuotionez. Ad primū ḡ dicendū q̄ ſicut
Aug⁹ dicit ad Probā. nō eſt h̄ orare i multi
logo ſi diuit⁹ oretur. aliud eſt h̄mo multus.
aliud diuiturn⁹ affect⁹. Nā z de ip̄o dñō ſcri
ptū eſt q̄ noctauerit in orādo. z q̄ plixius
orauerit ut nob̄ p̄beret exēplū. Et p̄ ea ſub
dit. Absit ab orōne multa locutio: ſi nō defit
multa p̄catio ſi feruēs pſeueraſ itetio. nam
multū log eſt i orādo rem ncciam ſupfluſis
agē vñbis. pleriq̄ aut h̄ negociuſ pl̄ gemini
bus q̄ ſermoibus agit. Ad ſecundū dicendū
q̄ plixitas orōnis nō iſiſit i h̄ q̄ multa pe
tantur. ſi i h̄ q̄ affect⁹ ſtinuerit ad vñl ſide
randū. Ad tertiu dicendū q̄ dñs non iſiſit
bāc orōnē ut bis ſolis vñbis vti debeamus in
orādo: ſi ga ad h̄ ſola ip̄etranda oſtendere
nře orōnis ſtentio q̄litūq̄ ea pſeramus uſ
cogitem⁹. Ad quartū dicendū q̄ aligſ conti
nue orat. uel. p̄p̄ ſtinuitatē deſideri⁹ ut dic
tuſ eſt: uel ga nō int̄mittit qn̄ tēpozib⁹ ſta
tutis oret. uel. p̄p̄ effectuz. ſiue i iplo orāte
q̄ etiā p̄ orōne remanet magis duot⁹. ſiue
et i alio. puta cuž aligſ ſuis bñſich⁹. puocat
alii ut p̄ ſe oret etiā qn̄ ipſe ab orādo ceſſat
z quiescit

Ad quintumdecimū

sic pcedit. Videlur q̄ ōo nō sit meritoria.
Dē. n. merita pcedit a ḡra s̄z ōo pcedit gra-
tiam: q̄a etiā ipsa ḡra p̄ oronē ipetras l̄com
illud Luc. xi⁹. Pāt nr̄ de celo dabit sp̄m bo-
nuz petētib⁹ le. ḡ ōo nō est actus meritori⁹
¶ Si ōo aligd meret maxime videlur
mereti illud q̄o orando petis. s̄z b̄ nō sp̄ me-
ref: ga multoties etiā sc̄oz orones nō exau-
diūt. sicut Paul⁹ nō ē exaudit⁹ petes a se re-
moneri stimuluz carnis ḡ ōo nō ē act⁹ me-
ritori⁹. ¶ Ōo p̄cipue fidei initis. s̄m il-
lud Iaco. p̄. Postulat āt i fide nibil besitas.

fides autem non sufficit ad merendum: ut per ipsum Ihesus qui
baptizat fidem informem: quod oratio non est actus meritoriorum.
Verum hoc est quod super illud patrum. Ratio mea in
sinu meo queritur dic gloriam. Et si eis non placuerit,
ego tamen non sum mea mercede frustratus. Mercede
autem non debet nisi merito. quod oratio baptizans me
reditur. **B**eauteas dicendum quod sicut dictum est: oratio per
effectum spiritualis solutiōis quam partialiter afferit:
duplicem beatitudinem virtutem respectu futuri effectus
et virtutem merendi. et virtutem iustificandi. oratio autem
est ut et gloriam alii actus virtutis habet efficaciam me
rendi in quantum procedit ex radice caritatis: cuius
propositum obtemperare est bonum etenim cuius frumentum mere
mur. procedit tamen oratio a caritate mediata reli
giōe cuius est actus oratio ut dictum est: cōcomitantib
etiam quibusdam aliis virtutibus quod ad bonitatem
orōnis regnatur. scilicet humilitate et fide. ad reli
gionem. n. pertinet ipsam orationem deo offerte. ad
caritatē vero pertinet desiderium rei cuius complementum
tamen oratio petit. fides autem est ecclesia ex parte dei quem
oram. ut scilicet credamus ab eis posse obtinere
quod petimus. humilitas autem est necessaria ex parte
ipsum potenteris qui suā intelligentia recognoscit. est
et et deuotio necessaria. sed hoc ad religionem perti
net cuius est primus actus necessarius ad oīes colla
quentes ut secundum dictum est. Efficaciam autem iustificandi
baptizans ex gratia dei quem oramus: quod est nos ad orandum
ducit. **V**nde Augustinus dicit in libro de verbis domini. Non nos
bortaretur ut peteremus nisi dare vellent. Et
Luis dicit. Nullus oranti beneficia denegat qui
ut orantes non deficiant sua pietate intingantur.
Ado primum ergo quod oratio sine gratia facie
te meritoria non est sicut nec aliis aliis actus virtu
osus. et tamen est oratio quod iustificat gratiam gratiarum facie
tem procedit ex aliquo gratia quasi ex gratioso dono
qui ipsius orare est quoddam donum dei: ut Augustinus dicit
in libro de pseuerantia. **A**d secundum vero quod ad ali
ud aliqd principalius respicit meritum orationis
quamquam ad id quod petitur. meritum. n. precipue
ordinatus ad beatitudinem. sed petitio orationis
directe se extendit quamvis ad aliqua alia: ut ex
dictis patrum. **S**i ergo illud aliud quod petitur aliis propter se
ipso non sit ei ad beatitudinem valens: non meretur illud.
sed quamvis beatoe et desiderando: meritum
amitterit: propter si petat a deo complementum alii
peti quod est non pie orare. quamvis vero non est necessaria
rius ad salutem: nec manifeste saluti trahit. tunc
sed orans possit orando mereri vitam eternam. non
tamen meretur illud optinere quod petitur. **V**nde Augustinus dicit
in libro de misericordia prosperi fidelis supplicans deo
pro necessitatibus sui vite. et misericorditer audire

et misericordie non audiebat. quod noster firmo sit uti
le magis nouit medicus et egrotus et propter
hanc Paulus non est exauditus petens amone
ri stimulū carnis: quia non expediebat. Si vero
id quod petit sit utile ad beatitudinem hominis qui per
tinens ad eum salutem: merefatur illud non solum oran
do: sed etiam alia bona opera faciendo. et ideo indubi
tante accipit quod petit: sed quoniam debet accipere. quod
noster negat: sed ut ergo dicit Augustinus differunt: ut
Augustinus dicit super Iohannem quod in potestate speculi si in potestate
dei non preseueret. Et propterea hoc dicit Basiliscus. Ideo
quoniam per te et non accipis: quia per te postulasti
uel infideliter vel leuit vell non offerentia tibi vell
desertisti. quod vero homo non potest alymeri vitam
eternam ex digno: ut secundum dictum est. id quod patitur nec
ea quod in mentem pertinet potest aliquis aliis ex co
digno alteri mereri. et propterea non solum ille audiens
quod pro alio orat: ut secundum habitum est. et ideo ponuntur qui
ex conditioe quod curreretur spiritus aliis impetrat
quod petit: ut secundum pro se petat necessaria ad salutem
pie et preseuerat. Ad tertium dicitur quod in initio pri
cipaliter fidei non potest ad efficaciam merendi:
quod sic initio principali caritati: sed potest ad effi
cacia impetrandi: quod per fidem habet noticiam ope
tentie diuinae et misericordie ex quod oratio impetrat quod petit.

Ad sextum decimum

sic procedit. Videamus quod peccatores orando non impe
tent aliud a deo. Secundum. non. Iohannes 9. Secundum quia
potentes non audit: quod consonat ei quod dicitur proposito.
28. Qui declinat aures suas ne audiat legem
oro enim erit execrabilis. oro autem execrabilis non
impetrat aliud a deo. quod potentes non impetrant ali
ud a deo. Tertius. Justi impetrant a deo illud quod
merentur ut secundum habitum est. sed potentes nihil possunt
mereri: quod genitores carent etiam caritate quae est virtus
pietatis: ut dicitur in libro 2. ad Thymotheum. secundum illud
Habentes quodlibet speciem pietatis. virtute autem ei
abnegantes. et ita non pie orant: quod regreditur ad hunc
quod oro impetrat: ut secundum dictum est. quod potentes nihil possunt
impetrare orando. Quarto. Christus dicit super Mathewum
Pater non libenter exaudiens orationem quia filii non
dictauit: sed in oratione quam Christus dictauit: dicitur.
Dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus
debitoib; fratibus: quod potentes non faciunt.
quod vel mentiuntur hunc dicentes. et sic non sunt exau
ditioe digni: uel si non dicunt: non exaudiuntur: quod
formam orationis a Christo instituta non habent. Quinto
est quod Augustinus dicit super Iohannem. Si potentes non ex
audiret deus: frustra publicanus dixisset: donec

ppiti est mihi potest. Et Christus dicit super
Mathewum. Quis per te petit accipit. et siue iustus sit si
ne potest. Sexto dicendum quod in potestate duo sunt
desideranda. scilicet quam diligit dominus: et culpa quam
odit. Si ergo potest orando aliud petit intercessum
potest. et secundum desiderium potest in hoc a deo non audi
tur ex misericordia. sed quoniam audit ad vindictam domini deus
permittit potest adhuc apostoli apostoli ruere in potestate. de
us. non. quoniam negat ppiti: que concedit iratus ut
Augustinus dicit. oratione vero potestis ex bono naturae
desiderio procedente deus audit: non quoniam ex ini
sticia: quod potest hoc non meretur: sed ex pura misericordia.
obseruantis tuum quatuor promissis operari potest ut
secundum potest petat necessaria ad salutem: pie et preseuerat.

Ad primum ergo dicitur quod sicut Augustinus dicit super Iohannem.
illud ubi est ceci adhuc iuncti. id non potest
illuminari. et ideo non est ratum: quis possit verifi
cari si intelligat de potestate intercessum est potest per
quem est modum oratio eius dicitur execrabilis. Ad secundum
autem dicitur quod potest non potest pie orare: quoniam eius
oro ex habitu virtutis informis. potest tamen eius
oro esse pie intercessum ad hoc quod petit aliud ad pie
tatem potest: sicut ille quoniam non habet habitum iusticie
potest aliud iustum velle: ut ex secundum dictis patet. et
quis eius oratio non sit meritoria. potest tamen esse iuste
tratiua: quod meritoria initia iusticie: sed ex impetratio
initia gratiae. Ad tertium dicitur quod sicut dictum
est de oratione dominica. perficit ex persona cordis ecclesie. et
ideo si aliis nolens dimittere debita proximo dic
at oratione dominica non mentitur. quis hunc dicit
non sit verum intercessum ad suam personam est tamen vero intercessum
ad personam ecclesie extra quam est merito. et ideo
fructus orationis caret. quoniam tamen aliud potentes pa
rati sunt debitoribus suis dimittere. et ideo ipsi orato
res exaudiuntur secundum illud Eccl. 28. Relinque
proximo tuo nocenti te. et tamen deprecanti tibi
potest soluentur.

Ad decimum septimum

sic procedit. Videamus quod in conuenienter dicant esse
orationes pres: obsecrationes: orationes: postula
tiones et gratus actiones. Obsecratio. non. vide
tur esse quoniam adiuratio. sed sicut Origenes dicit
super Mathewum. non oportet quod vir quoniam vult secundum euangelium
genui vivere: adiuret alium. si. non. iurare non licet
nec adiurare. quod in conuenienter ponit obsecratio
de orationis pars. Tertio secundum dicitur. est petitio
decentia a deo. in conuenienter. quod orationes secundum postu
lationes dividuntur. Quartum. gratiarum actiones pertinet
ad posterita: alia vero ad futura. sed posterita secundum po
tra futuris. in conuenienter ergo gratiarum actiones post

alia ponit. In triū ē auctoritas ap̄li. i. ad
Abimot. 2°. B° dicēdū q̄ ad orationē triā
requirūt. quorū primū ē: ut orans accedat
ad deū quē orat: qđ signatur noīe orōis: qđ orō
ē ascensus itellect̄ i deū. 2° regriſ petitiō q̄
signatur noīe postulatiōs sine petitiōs ut ali
quid pponat determinate: qđ qđ nominat
proprie postulationē sine ideterminate ut cū
q̄s petit iuuari a deo: qđ nolant supplicatio
nein sine solū factū narret: b̄ illud Joh. xi.
Ecce quē amas infirmat: qđ vocat iſinuato
nē. 3° regriſ rō ipetrādi qđ petet. t̄ B uel ex
pte dei uel ex pte petentis. Rō qđ ipetrān
di ex pte dei ē ei. ficitas pp̄i quā petim̄ erau
diri: fm̄ illud Daniel. 9°. Prop̄ temetipsū in
cling de me aurē tua. t ad h̄ ptinet obsecra
tio q̄ ē p̄ sacra ɔtestatio: sicut cū dicim̄ p̄ na
tuitate tuā libera nos dñe. Rō vō ipetrān
di ex pte petentis ē grārū actio: qđ de accepti
beneficijs grās agentes meremur accipere
potiora: ut i collecta dicis. t iō dicit glo. i. ad
Abimot. 2° q̄ i missa obsecratōs sunt que
pcedūt cōsecratōe i ḡbus qđā sacra cōmēo
ran̄. orōnes sūt in ipsa cōficatione in qua
mens magie d̄ eleuari in deū. postulatiōes
autē sūt in sequentiōb̄ petitionib̄. grārū ac
tiones in fine. In pluribus etiā eccl̄ie col
lecti h̄ q̄tuor pnt attēdi sic i collecta trinita
tis qđ dicis: omnipotens sempiterne de. p
tinet. ad orōnis ascensiō i deū qđ dicis: q̄ de
disti famulis tuis t̄c. ptinet ad grārū actōe
qđ dicis: p̄sta q̄sum̄ t̄c. pertinet ad postula
tionē. qđ in fine ponis: p̄ dñm nr̄m t̄c. perti
net ad obsecrationē. In collationib̄ autē
patrū dicis q̄ obsecratio ē iplozatio p̄ccis
oro cū aligd deo vouemus. postulatio cū p
alys petim̄. sed p̄m̄ melī ē. Ad primū ḡ
dō q̄ obsecratio nō ē adiuratio ad compel
lēdū qđ prohibet: s̄z ad m̄iam iplozandum.
Ad sc̄dū dō q̄ oro cōiter sumpta icludit
oia q̄ bic dicunt. s̄z fm̄ q̄ alia diuiditur im
portat p̄prie ascensiō in deū. Ad tertiū dicē
dū q̄ in diversis preterita precedunt futura
sed aligd vñū t̄ idem prius est futurū q̄ sit
preteritum. t̄ ideo gratiar̄ actio de alys bñsi
cys precedit postulationē aliorum benefici
orū: s̄z idē bñficiuz prius postulat. t̄ ultimo
cū accepti fuerit deo grē agunt. postulatiō
nē at̄ pcedit oro: p̄ quā accedit ad eū a q̄pe
timus. orōem at̄ pcedit obsecratio: qđ ex ɔsi
deratōe dñe bñital ad eū audem̄ accedē.

Einde ɔside
Drandū ē de exteriorib̄ acti
bus latrie. Et p̄ de adora
tione: p̄ quā aliq̄ suū corp̄
ad deū venerandū exhibet.
2° de illis actibus qđ aligd de reb̄ ext̄o
ribus deo afferet. 3° de actib̄ qđ ea q̄ dei se
assumunt. Circa p̄m̄ q̄rū triā. 1° p̄ vtr̄
adoratio sit act̄ latrie. 2° vtr̄ adoratō im
portet actū iteriore l̄ ext̄o. 3° vtr̄ ado
ratio regrat definitionē loci.

Ad primū sic proce
dif. Videntur q̄ adoratio nō sit actus latrie
sine religiōis. Cult̄. n. religiōis soli deo obe
tur: s̄z adoratio nō obes soli deo. legiſ enim
Heb. 18°. q̄ Abrahā adorauit angelos. Et 3°
Reg. p̄. v̄r̄ q̄ Nathan p̄pheta ingressus ad
regē David adorauit eū p̄m̄ in trāz. ḡ ado
ratio nō ē act̄ religiōis. P. Religiōis cul
tus debetur deo prout i iplo btificam̄: ut
p̄z p̄ Aug. xi. de cuius. dei. 13 adoratio debet ei
rone maiestatis: qđ super illud p̄s. Adorate
dñm in atrio sc̄dū. dicit glo. d̄ his atrijs ve
nit i atriu vbi maiestas adorat. ḡ adoratio
nō ē act̄ latrie. P. Uni religiōis cult̄ tri
bus p̄sonis debet. nō autē vna adorazione
adoramus tres p̄sonas s̄z ad invocationem
triū p̄sonar̄ singularē genuflexim̄. ḡ ado
ratō nō ē act̄ latrie. H̄z h̄ qđ Math. 4°
iducit. Dñm deum tuuiz adorabis t̄ illi so
li seruies. B° dicendū q̄ adoratio ordina
tur i reuerētiā ei. q̄ adorat. Manifestū ē at̄
ex dictis q̄ religiōis p̄priū ē reuerētiā deo
exhibē. vñ adoratō q̄ de adorat ē religionis
act̄. Ad p̄m̄ ḡ dō q̄ deo debet reuerē
tia. p̄p̄ ei excellētiā q̄ aligd creatur̄ cōica
tur nō fm̄ eq̄litatē: s̄z fm̄ quādā participatō
nē. t̄ iō alia veneratione veneramur deū qđ
ptinet ad latriā. t̄ alia venerationē q̄dā excel
lentes creaturas qđ ptinet ad omnia d̄ q̄p̄ di
ces. Et q̄ ea q̄ exteri agūt signa sūt iterio
ris reuerētie. q̄dā ext̄o za ad reuerētiā p̄ti
nentia exhibētur excellētib̄ creaturis int̄ q̄
maximū ē adoratio s̄z aligd ē qđ soli deo ex
hibet. s̄z sacrificiū. vñ Aug. diē xl. de cuius. di
Multa d̄ cultu dño v̄surpata s̄z q̄ honorib̄
ōferūt hūanis sine hūilitate nimia sine adu
latiōe pestifera. ita tñ q̄ ḡea deserūt hoīet
habētur qui dicuntur colendi t̄ venerandi